

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому АКСМУ

Рік видання VIII • № 134 (834)

НЕДІЛЯ, 12 ЛИСТОПАДА 1967 РОКУ.

Ціна 2 коп.

У Дні, коли весь радянський народ, все прогресивне людство урочисто відзначають світле і радісне свято — 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, комсомольці і комсомолки, юнаки та дівчата нашої країни звертаються із словами глибокої вдячності до своєї рідної партії, до великої партії Леніна.

Піввіку тому трудящі Росії під керівництвом партії більшовиків піднялися на штурм капіталізму, скинули царя, поміщиків і буржуазію, знищили експлуататорський лад. Робітничий клас у союзі з трудовим селянством взяв владу у свої руки, утвердив диктатуру пролетаріату, створив новий тип держави — соціалістичну республіку Рад. Віднині і назавжди робітники та селяни стали повноправними господарями своєї долі, а всі природні багатства і найважливіші засоби виробництва — власністю народу.

Ми, спадкоємці славного Жовтня, горді і безмежно щасливі, що народилися, живемо і працюємо в країні, яка першою скинула ґайдани найманого рабства, першою піднесла над світом червоний прапор визволеної праці, за історично короткий строк перетворилася у могутню соціалістичну державу, яка буде комуністичне суспільство.

Жовтнева революція вперше в історії гарантувала трудящим свободу від злиднів та експлуатації, відкрила корінні проблеми життя молодого покоління.

Радянська влада надала молоді широкі політичні і соціальні права, назавжди визволила її від безробіття і капіталістичного гноблення. Перед юнаками і дівчатами відкрилися необмежені можливості для творчої праці на благо Батьківщини і оволодіння висотами науки, культури та мистецтва. Молоде покоління нашої країни бере безпосередню участь в управлінні справами суспільства, в будівництві і захисті своєї Вітчизни.

Радянська влада, будівництво соціалізму в нашій країні підняли до самостійної історичної творчості відсталі в минулому народи колишньої царської Росії, забезпечили рівноправність, розквіт і співробітництво націй у неперушному братерстві народів — Союзі Радянських Соціалістичних Республік.

На всіх етапах будівництва нового суспільства найвищим законом діяльності нашої партії, нашої держави є постійне піклування про поліпшення життя людей. Новий яскравий прояв цього піклування кожна радянська людина бачить у Постанові вересневого (1967 р.) Пленуму Центрального Комітету партії, у заходах ЦК КПРС і Радянського уряду по дальшому підвищенню добробуту народу.

Серця молодих завжди з партією. Вона дала нам вірний життєвий компас — всеперемагаюче вчення марксизму-ленінізму. У партії вчимося ми беззавітній відданості ідеям комунізму, безстрашності у боротьбі за щастя людей праці, ненависті до експлуатації і класового пригноблення. Ми вчимося у партії новаторства, організованості і діловитості у повсякденній роботі. Комуністи надихають нас своєю безмежною вірою в майбутнє, своєю невичерпною революційною енергією.

Наші матері і батьки пройшли славний і важкий шлях. Вони не щадили себе в боях і праці заради майбутнього, заради щастя своїх дітей. Цей шлях був позначений героїчною Каховкою і легендарним Сталинградом, білим терором і куркульським саботажем, восьмушкою хліба у резолюційному Петрограді і трудовими мозолями Магнітки, великою кількістю братських могил і передчасною сивиною наших матерів. У ті суворі і воєнні роки вони обачали найвищий зміст свого життя у величезній перетворюючій роботі, у самовідданій боротьбі за торжество соціалізму. І ніколи не зітруться в пам'яті нашої подвиги тих, хто своєю кров'ю і життям заплатив за наше життя, хто своїми руками створював щастя для майбутніх поколінь!

Нас, комсомольців і молодь, постійно надихає приклад безсмертних героїв Жовтня і громадянської війни, ударників п'ятирічок і славних захисників нашої Батьківщини в грізні роки фашистської навали,

трудівників великої комуністичної будови. Як і вони, ми не уявляємо собі життя без боротьби і творчої праці в ім'я торжества комунізму.

Наша гордість за подвиги старших поколінь — це і наша відповідальність перед партією, Батьківщиною і народом.

У праці, навчанні, громадській роботі росте молодий громадянин Радянського Союзу — ідейно переконаний, життєлюбний, який глибоко розуміє свій обов'язок перед соціалістичною Вітчизною. Радянський молоді завжди були і будуть притаманні неперушна відданість справі комунізму, колективізму, громадська активність, непримирненість до байдужості та егоїзму, творчий підхід до справи. Молодь, що йде під прапором партії Леніна, молодь, вихована комуністами, не може бути іншою.

Обличчя покоління — це його справи. Радянська молодь мисляче чесно дивиться в очі батькам. Мільйони юнаків і дівчат на заводах і будовах, у колгоспах і наукових лабораторіях своєю самовідданою працею повсякденно примножують могутність нашої держави. І це найяскравіше свідчення глибокого розуміння молодими людьми свого обов'язку і своєї ролі в житті суспільства.

Ми доповідаємо своїй рідній партії, що 50-річчя Радянської влади наша молодь зустріла новими трудовими звершеннями, активною участю у передовому соціалістичному змаганні. Молоді робітники та службовці, інженери і техніки добиваються дострокового виконання завдань п'ятирічки, підвищують кваліфікацію, борються за високу якість виробів, за економію і бережливість на виробництві. Комсомольсько-молодіжні колективи рапортують про перевиконання ювілейних зобов'язань і випуск надпланової продукції. При найактивнішій участі молодих будівельників стали до ладу 48 найважливіших об'єктів, в тому числі газопровід Середня Азія — Центр, найбільша в світі домедна піч у Криворіжжі, Братська ГЕС імені 50-річчя Великого Жовтня. Всесоюзний огляд технічної творчості молоді дав мільйон раціоналізаторських пропозицій та винаходів. Молоді працівники сфери обслуговування підвищують якість і культуру своєї роботи, прагнуть повністю задовольнити зростаючі запити радянських людей.

Молоді трудівники колгоспів і радгоспів оволодівають сучасною сільськогосподарською технікою, пере-

довими прийомами і методами праці, борються за підвищення родючості полів і продуктивності тваринництва. Молодь виступає заспівувачем дальшого піднесення культури села.

Студенти і учні наполегливо оволодівають знаннями, щоб стати всебічно розвиненими людьми, висококваліфікованими спеціалістами, здатними принести велику користь Батьківщині і народові. Вони не відділяють себе від щоденних справ і турбот робітників і селян. З честю виконав ювілейні зобов'язання сотисячницький всесоюзний студентський будівельний загін.

Молода інтелігенція активно бере участь у розвитку науки і створенні нової техніки, вона вносить гідний вклад у соціалістичну культуру, літературу і мистецтво.

Молоді воїни беззастановно підвищують бойову готовність частин і кораблів, постійно вдосконалюють свою бойову і політичну підготовку, освоюють сучасну військову техніку. Вони завжди готові дати нищівну відповідь будь-якому агресорові.

Доповідаючи про наші справи, ми в той же час добре розуміємо, як багато ще належить нам зробити. Хліб з'їд КПРС закликав ленінський комсомол, всю радянську молодь свято зберігати і примножувати героїчні традиції старших поколінь, невтомно оволодівати марксистсько-ленінською теорією, ще активніше приводити в дію резерви соціалістичного виробництва, зміцнювати дисципліну праці, завжди і в усьому неухильно дотримуватися норм комуністичної моралі.

Кожен із нас: біла верстата чи за штурвалом комбайна, на будові чи в науковій лабораторії, на бойовому посту, біля пультів ракет, у відсіках підводних човнів — беззастановно підвищуватиме майстерність, віддаватиме все своє служінню своєму трудовому народові.

Партія вчить нас, що стати справжнім комуністом, переконаним борцем за інтереси трудящих можна лише тоді, коли глибоко оволодієш безсмертним вченням марксизму-ленінізму. Ми й надалі наполегливо вивчатимемо велику революційну науку, історію нашої партії, вироблятимемо класовий підхід до явищ життя. Зразком служіння народові, справі революції завжди буде для нас життя і діяльність вождя трудящих Володимира Ілліча Леніна.

Партія вчить нас любити Батьківщину, берегти і охороняти її як зіницю ока. Навіки буде священною наша любов до рідної землі, полотної крові, і потом старших поколінь, які прикрасили і прославили її своєю патхенною працею. Ми обіцяємо партії бути беззавітно відданими революційній спадщині батьків, готовими віддати життя за свободу і незалежність соціалістичної Вітчизни.

Радянська молодь єдностайно схвалює зовнішню політику Комуністичної партії, всебічну допомогу героїчному народові В'єтнаму. Ми гнівно протестуємо проти варварської агресії американського імперіалізму і заявляємо про свою безроздільну підтримку справедливої справи в'єтнамського народу!

Партія для нас — зразок неперушної пролетарської солідарності з трудящими всього світу. Ленінський комсомол, вся радянська молодь і надалі невтомно зміцнюватимуть дружбу з юнаками і дівчатами країн соціалізму, з прогресивною молоддю світу, допомагатимуть їй у боротьбі проти гніту капіталу, за соціальне визволення і національну незалежність.

Ніколи не вичерпається наша рішучість боротися проти сил імперіалістичної реакції, проти реакціонізму і неофашизму, расизму і колоріалізму!

Партія веде наш народ до комунізму. І для кожного з нас немає більшого щастя, як стати її активним і переконаним бійцем, будівником нового суспільства, гідно продовжувати велику справу Жовтня, високо нести переможний прапор революції, прапор Леніна!

ХАЙ ЖИВЕ 50-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!
ХАЙ ЖИВЕ КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ!
— ХАЙ ЖИВЕ КОМУНІЗМ!

Лист обговорено і єдностайно прийнято на зборах, мітингах комсомольців і молоді підприємств, будов, транспорту, колгоспів, радгоспів, установ, шкіл, вузів, військових частин.

В обговоренні і прийнятті листа взяло участь 50 172 759 юнаків і дівчат нашої країни.

Кіровоград, 7 листопада 1967 року.

Фото В. КОВПАКА.

ТРИМАЙ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КРОК, ЮНІСТЬ!

Урочистий мітинг молоді у Кремлівському Палаці з'їздів

Звертали свої справи і помисли по Іллічу, по лєнінській партії комуністів — це прагнення нашої молоді, властиве їй на всіх етапах історії Країни Рад, яскраво виявилось 11 листопада в Москві на урочистому всесоюзному мітингу. Посланці комсомолів всіх союзних республік і молоді москвичі провели його на ознаменування піввікової річниці Великого Жовтня.

В глибині сцени Кремлівського Палацу з'їздів — барельєф Леніна. В тиші, що настала, звучить такий знайомий, такий дорогий голос вождя. Це програвється фонограма його промови «Що таке Радянська влада?»

Палкими оплесками зустріла молодю появу в президії товариші Г. І. Воронова, А. Я. Пельше, М. А. Суслова, О. М. Шелєпіна, В. В. Гришина, П. Н. Демічева, Д. Ф. Устинова, І. В. Капітонова, Ф. Д. Кулакова, Б. М. Пономарьова, М. С. Соломенцева, членів Бюро ЦК ВЛКСМ, ветеранів лєнінської гвардії, героїв війни і праці, зарубіжних гостей — керівників молодіжних організацій багатьох країн світу.

Мітинг відкриває перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов.

— Для Лєнінського комсомолу, всієї нашої молоді, — каже С. П. Павлов, — найвищий авторитет, найяскравіший приклад мудрості і самовідданості — це авторитет, мудрість і самовідданість великого пролетарського вождя В. І. Леніна, нашої славної Комуністичної партії.

Сьогоднішня молодь, яка народилась і виросла в умовах перемігшого соціалізму, об'єднують і ведуть уперед ті самі ідеали, які піднімали на боротьбу за щастя народу мільйони і мільйони бійців революції.

У доповіді на спільному урочистому засіданні Центрального Комітету КПРС, Верховної Ради СРСР і Комітету Ради РРФСР Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв сказав: «Майбутнє Країни Рад стане таким, яким його зроблять сьогоднішні жовтенята, піонери і комсомольці. І партія твердо впевнена, що це майбутнє буде прекрасним, що наші діти і онуки з честю нести будуть великий прапор Жовтневої революції». Ця оцінка нашої партією молоді окриляє юність Країни Рад, породжує у неї величезну відповідальність.

Дозвольте, товариші, від вашого імені, від імені всіх юнаків і дівчат нашої країни висловити сердечну подяку Комуністичній партії, її лєнінському Центральному Комітету, Радянському урядові за повсякденне піклування про молоді покоління! Наша молодь буде гідним продовжувачем великої справи Леніна, вона віддасть цій справі всю свою молоді енергію, мужньо відстоюватиме ідеали Жовтня. А якщо буде потрібно — із зброєю в руках захистить честь і незалежність соціалістичної Батьківщини!

Потім С. П. Павлов від імені радянської молоді палко вітає делегації братніх спілок молоді соціалістичних країн, країн Європи, Азії, Африки, Латинської Америки, керівників міжнародних молодіжних демократичних організацій.

Настає хвилюючий момент. В зал вносять прапор ВЛКСМ. Його вінчають стрічки п'яти орденів. У цих нагородах виражене всенародне визнання великої комсомольської відданості і доблесті, чудового вкладу молоді в будівництво соціалізму і комунізму. На прапоровій площадці встановлюються також стяги республіканських і найкращих комсомольських організацій країни.

Про трудовий наряд Батьківщини, який був виданий робітничому класові країни з пострілом «Авроры», схвилювано гозорив на мітингі токар-автоматник Московського автомобільного заводу імені Лихачова В. Абашин. За цим нарядом працювали волхоббудівці, будівники Магнітки, Сталінградського тракторного, за цим нарядом піднялася Братська ГЕС імені 50-річчя Великого Жовтня і злетіли до зірок космічні кораблі. За цим нарядом з активною участю молодих у цьому році стали до ладу 48 важливих ювілейних об'єктів на всесоюзних ударних комсомольських будовах. Серед них велетні, яким немає рівних у світі, — два надпотужних агрегати на Красноярській ГЕС, Криворізька домна, газопровід Середня Азія — Центр.

— За цим нарядом комсомольці нашого заводу, — сказав В. Абашин, — за 50 ударних днів на честь ювілею виставили понад план 150 вантажних автомашин. Кожний другий молодий робітник автозаводу — вчиться. І законно, мірно, що на підприємстві тепер понад дві тисячі молодих винахідників і раціо-

налізаторів. Яка хвалена капіталістична країна може пишатись подібним показником творчого шукання молодих? А тим часом відомо, що творити за наказом не можна. Для цього потрібні умови повної свободи особи, такої свободи, яка дає змогу робочій людині займатись інтелектуальною працею, яка підносить її до розуміння державних завдань.

— Ми в усьому відзначаємось, — каже далі молодий автозаводець, — духом колективізму. Ця якість народилась на барикадах Жовтня, на комуністичних суботниках, стала найпершою заповіддю комуністичних бригад, увійшла в нашу плоть і кров. Ми, молоді робітники, ніколи не звернемо з великого шляху, вказаного партією комуністів, будемо завжди вірними лєнінським заповідям.

— Щойно у нас, в селі Верейці на Гродненщині, як і по всій країні, люди відсвяткували 50-річчя Жовтня, — сказала телєніжка радіоспу «Волковський» Ірина Вербель. — Був мітинг, нагороджували передовиків, на сцені клубу співали і танцювали дівчата, а на величчю у моїх подруг кричали «Гірко!» Ви можете спитати, чого це я про величчю заговорила? Та тому, що у нас кожне, найбільш особисте свято бере початок від свята Жовтневого.

— До нас прийшов Жовтень, і все життя наше пішло по-іншому, за іншими, лєнінськими законами, — схвилювано продовжувала вона. — Ось чому сьогодні я, дочка селянки, онука наймита, низько вклонюсь і кажу: Спасибі тобі, великий російський народе, який подав у тяжку годину братню руку Західній Білорусії! Спасибі тобі, наша Радянська владо! Спасибі тобі, наша партіє, за все, що ти зробила для нас!

Роботи у нас попереду непочатий край. Наші батьки й матері завоювали свободу. Вочи у Верейках зруйнували старий уклад життя — нам продовжувати перетворення. Вони заклали основи промислової виробничої культури на селі — нам завершувати їхню справу.

— Мені випало щастя бути донецьким шахтарем, — так почав свій виступ машиніст вугільного комбайна шахти імені Ілліча Луганської області Я. Саламаха. — Ми, молоді, знаємо, як багато гіркого випало на шахтарську долю в минулому. Мені врізалась в пам'ять розповідь про тягальника, прикованого залізним ланцюгом до плоского ящика, наповненого антрацитом. Спогади старших про прокляте минуле опікають наше серце.

Півстоліття нашої соціалістичної Вітчизни. На неї йшли хрестовим походом, душили економічною блокадою, знущалися з нас, як уміли, не вірили, бо не хотіли вірити, що ми переможемо. А тепер пихаті пани капіталісти самі не від того, щоб прийти до нас набратись розуму, а заодно й купити наші машини. Тепер у наших просторах лавах, у вугільних комплексах успіх справи вирішують не тільки мускули, але насамперед голова. Я, як багато моїх товаришів, відчуваю заочно на третьому курсі гірничо-металургійного інституту.

Все, що ми робимо, йде на благо радянської людини. Але не можна забувати і про те, що є ще на землі ворожі сили, які пригноблюють трудящих інших країн, наших братів по класу. І радянські люди не відділяють себе від їх горя, їх бід, від їх боротьби. Сьогодні ми допомагаємо нашим зарубіжним братам так само, як і в перші роки Радянської влади нам допомагали пролетарі Європи, Америки і Азії, які заявляли буржуям: «Руки геть від Радянської Росії!» Для молодих шахтарів класова солідарність цілком конкретна, відчутна справа. Коли страйкували шахтарі Франції, ми не тільки висловили свою солідарність на мітингах і в листах, але й відправили французьким друзям посилки. Зовсім недавно я з своїми товаришами спустився в забій, хоч була неділя, і відпрацював повну зміну у фонд допомоги героїчному В'єтнамові.

Я. Саламаха проголосив здравіцу на честь нерушимої пролетарської солідарності.

— Перебуваючи за межами нашої Батьківщини, я дізнався про присудження мені премії Лєнінського комсомолу, — почав свій виступ молодий казахський поет Олжас Сулейменов. — Ця звістка глибоко мене схвилювала і порадувала. Високу оцінку, яку дав ЦК ВЛКСМ моїй творчості, я відношу до всієї молоді поетів, солдатом якої почувую себе завжди. Колись Володимир Маяковський прирівнював перо поета до багнета воїна. Наша література, наше

мистецтво завжди лишаються вірною зброєю партії.

Олжас Сулейменов називає імена інших лауреатів премії Лєнінського комсомолу, удостоєних високого звання напередодні 50-річчя Великого Жовтня. Це артист О. Баталов, який створив у кіно цілу галерею образів молодих будівників комунізму, скульптор Головицький, чие «Орлято» нагадує юним героїчну молодість їхніх батьків і дідів. Це і театральний колектив легендарного Бреста, який оспівав у своєму пристрасному спектаклі мужність старшого покоління в сувору годину битви з фашизмом. Промовець заповнив, що письменники, музиканти, художники, артисти віддадуть свій талант і жер серцець тому, щоб пробуджувати у людей високі почуття, думки про нашу прекрасну Вітчизну, про велику партію комуністів, яка веде радянський народ до нових і нових перемог. Свій виступ він закінчив віршами, що славлять комсомольський неспокій, готовність до великих звершень.

Незабутні студентські роки, найцікавіші, найбільш багатобарвні в житті. Про них говорила пришиклому залу студентка четвертого курсу Московського енергетичного інституту Людмила Корнєєва.

— Ми живемо саме в такий час, про який писав Карл Маркс, що на зміну філософам, які пояснюють світ, повинні прийти філософи, які переробляють світ. І ми хочемо, щоб вже тепер, у студентські роки, і наша доля, і наші цеглини були в комуністичній будові.

Мені пощастило, сказала вона, влітку працювати на будівництві Красноярської ГЕС: і я переконана, Дивногорськ необхідний кожному студентові, кожному завтрашньому інженерові, лікарю, педагогові. Звичайно, називатись він може по-різному: цілина, заполярна будова, Мангішлак або ЛЕП-500. Але скрізь для мене, для будь-якого мого ровесника-студента є сьогодні така необхідність — самоутвердження в реальних ділах, перевірка своїх знань життям. Кожний, хто тримає в руках мулярську лопатку, хто тягнув проводи ліній електропередачі, хто відкривав для себе дивну планету — цілину, може вважати себе співавтором нашої великої будови.

По-різному складається наша доля. Але ніхто з моїх друзів по інституту, з моїх товаришів по поколінню ніколи не шукатиме тихого, затишного життя, відгородженого від радостей і бід моєї планети. Ми так хочемо, і так буде. Будуть нові атомні станції за полярним колом. І хтось кусатиме губи над результатами експерименту, який не вдається. І ніколи не дано нам заспокоїтись, бо таке вже у нас важке і справжнє щастя — йти крізь тривожні вітри епохи, бо над усіма нами: наді мною, над тобою, мій ровеснику, горить вічний вогонь Жовтневої революції, — закінчила вона свій виступ.

Світлани Бабич, інженерів-комсомолці з Калініна, було довірено рапортувати мітингові про завершення всесоюзної мотоестафети «Комсомол — Жовтню» і всесоюзної естафети вздовж державного кордону СРСР «Комсомольці кордону — Жовтню».

Більш як 50 тисяч кілометрів по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, вздовж кордону нашої великої Батьківщини пройшли в стоденному поході сотні тисяч наших юнаків і дівчат, сказала вона. Ветерани лєнінської гвардії комуністів вручили нам у Ленінграді — колісці революційної факел, запалений від Вічного вогню Марсового поля і Пісарьовського кладовища, могили Невідомого солдата біля Кремлівської стіни, від іскри мартенівської печі легендарного Кіровського заводу. І ми пронесли цю естафету по всій величезній будові, ім'я якої — Союз Радянських Соціалістичних Республік.

На сьогоднішній мітинг учасники естафети принесли руду Магнітки і вугілля Донбасу, бавовну Узбекистану і пшеницю цілини, воду Ангарі і Енісею, яка пройшла створити гребель Братської та Красноярської ГЕС. Ці символи народного подвигу зміцнюють наш дух, запалюють серця незгасною вірністю справі Леніна, героїчній партії комуністів.

Від імені учасників естафети ми принесли в цей священний зал, сказала Світлана Бабич, тверду обіцянку рідній Комуністичній партії, Радянському урядові, Лєнінському комсомолу, що юнаки і дівчата Країни Рад свято беруть і примножуватимуть славні ре-

волюційні, бойові і трудові традиції радянського народу, ударною працею зміцнюватимуть могутність нашої великої Вітчизни.

З великим піднесенням учасники мітингу приймають текст листа радянської молоді Центрального Комітету КПРС. Цей лист, як повідомив С. П. Павлов, обговорювався на зборах і мітингах молодих робітників, колгоспників, студентів, воїнів. Десятки мільйонів юнаків і дівчат одностайно проголосували за прийняття листа.

У зал Палацу вбігають піонери і під оплески молоді вручають квіти президії мітингу.

Слово надається президентові Всесвітньої федерації демократичної молоді Родольфо Мекіні.

— Перебуваючи разом з вами тут, у Палаці з'їздів, у стародавньому Кремлі, ми, — заявив Р. Мекіні, — говоримо вам з хвилюванням: прийміть слова захоплення і дружби молоді всіх континентів, прийміть данину поваги молоді світу Великої Жовтневої революції і піввікової боротьби та перемога радянського народу. Демократична молодь світу добре розуміє, що в особі імперіалізму США вона має свого ворога, а в особі Радянського Союзу і соціалістичних країн — своїх справжніх і вірних друзів.

Ми від щирого серця, сказав далі Р. Мекіні, вітаємо величезну допомогу, яку Радянський Союз подає в'єтнамським патріотам. Ми знаємо, що радянська молодь вносить свою велику частку в цю солідарність, з честю виконуючи свій інтернаціональний обов'язок. Від імені мільйонів юнаків і дівчат, об'єднаних у ВФДМ, ми висловлюємо свою подяку радянській молоді за її видатний вклад у перемоги миру, свободи, прогресу, в зміцнення єдності демократичної молоді.

Палко аплодували тисячі учасників мітингу посланцеві героїчного в'єтнамського народу, першому секретареві ЦК Спілки трудячої молоді В'єтнаму Ву Куангу.

Він відзначив видатну роль Радянського Союзу в революційному перетворенні світу, передав палке поздоровлення молоді Радянського Союзу у зв'язку з 50-річчям Великого Жовтня.

— Молоде покоління В'єтнаму, — сказав Ву Куанг, — щасливе і горде тим, що воно має таких бойових товаришів і близьких братів, як юнаки і дівчата Радянського Союзу.

Ми твердо віримо у свою остаточну перемогу. Молодь В'єтнаму не боїться труднощів, злигоднів і жертв і в спільній боротьбі розгромить американських загарбників.

Від імені в'єтнамської молоді Ву Куанг вручив Центральному Комітету ВЛКСМ прапор, на якому написано лозунг «Хай живе безсмертний дух Великої Жовтневої соціалістичної революції!»

На трибуні зовсім молода людина, проте в її долі відбилась багато славних сторінок історії Батьківщини. Це молодий сержант-ракетник В. Єгоричев. Він — нащадок п'єтєрських пролетарів: на Путиловському, нині чотирижиди орденоносному Кіровському заводу, працювали три покоління Єгоричевих. Всі були більшовиками. Робочі руки діда кували прославлений бронепотяг імені В. І. Леніна. Батько солдата громив фашистських окупантів і дійшов з перемогою до Ельби.

— Для мене священні бойові ордені мого батька, — сказав В. Єгоричев. — Він не любив розповідати про війну, але я знаю, що 14 років, аж до своєї смерті, батько носив під серцем фашистську кулю. Він вмер на бойовому посту голови колгоспу. Ту кулю, що вбила мого батька через 14 років, я беру як пам'ять про тих, хто героїчно загинув за наше майбутнє. Вона для мене — батьківський наказ на смерть стояти за Вітчизну. Вічно живе в наших серцях пам'ять про тих, хто не дожив до наших днів, не доспівав пісень, не долюбив, не допестив своїх дітей.

— Батьківщино! Ми клянємось тобі, — каже наприкінці воїн-ракетник, — що в ім'я майбутнього, в ім'я торжества лєнінської правди, в ім'я ідеалів комунізму ми віддамо всі свої сили, здібності, биття наших молодих сердець, а якщо потрібно буде — і життя! Клянємось!

І зал тричі повторює: «Клянємось! Клянємось! Клянємось!»

Мітинг оголошується закритим. Тисячі юнаків і дівчат співають партійний гімн «Інтернаціонал».

(Кор. ТАРС).

КОЛІР ЩАСТЯ—ЧЕРВОНИЙ

Святкова демонстрація в Кіровограді

Колір нашого щастя — червоний, бо щастя це народилося під червоним знаменом революції. І в святковий день 7 листопада місто було червоним від прапорів і транспарантів, від хусток ударниць комуністичної праці і стрічок на грудях демонстрантів.

Рівно о десятій з колотною прапороносців Жовтневий полудень ступив на

прапор Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС, яким нагороджена область за успіхи в передювілейному соціалістичному змаганні.

Площею проходять святково вбрані машини. Діаграми, стенди, встановлені на них, переконливо показують, за що трудящі області удостоєні цієї високої нагороди. Про свої здобутки рапортують шахтарі і машинобудівники, будівельники і працівники легкої промисловості. За десять місяців понад завдання во-

Це — день сьогоднішній. До нього 50 героїчних літ йшли батьки і діди наші крізь полум'я громадянської і Великої Вітчизняної воєн, не схилилися вони під куркульськими обрізами і перед труднощами післявоєнної відбудови. Із них не всі дожили до золотого ювілею країни. Та квітку революції — червону гвоздику несуть їх внуки і діти. Площа розквітає червоно. І відразу ж з того полум'я виринає голуба «Аврора». Над червоногвардійцями, революційними матросами тріпоче лозунг: «Революція звершилася!» Її перші Декрети про мир і землю з радістю читають робітник та селянин. І революцією народжений господар вже відміряє святую земельку.

Це тільки інсценівка. Та дивишся і хвилюєшся, немов насправді перенісся в той буремний 1917 рік. А школярі, колона за колоною, перегортають сторінки історії.

І ось ти вже вриваєшся на площу разом з будьонівцями, разом з однопітками вішаєш написане наспіх: «Райком закрито, всі пішли на фронт!». Потім завмираєш біля кулемета на легендарній тачанці. А коли ворогів розбито, берешся за лом і лопату, щоб підняти Вітчизну з руїн, аплодуєш папанінцям, кажеш твердо: «Фашизм не пройде!».

Звучить тривожна мелодія «Священної війни». Над колоною юних демонстрантів плакат «Родина-мать зовет». І ти знову разом з героями-краснодонцями здіймаєш прапор над біржею, проходиш партизанськими стежками, штурмуєш рейхстаг, радієш трудовому подвигу молодих, які покорили цілину.

П'ять орденів на прапорі Ленінського комсомолу. І ці героїчні етапи відтворили колони учнів міста.

Йдуть юні космонавти. Їх імена ще не відомі головному конструкторові ракет. Для них ще не готують дублерів. Але це їм пізнавати далекі світи.

На п'ятдесятій хвилині демонстрації за школярами на площу вступили фізкультурники. Під спортивними прапорами в святковій колоні — ветерани спорту, які віддали багато років вихованню молоді, щоб росла вона сильною, загартованою, сміливою, готовою до праці і захисту Батьківщини. Йдуть майстри спорту і ті, кому штурмувати нові вершини. Студенти факультету фізвиховання педінституту відтворюють шлях Країни Рад. Площа імені С. М. Кірова по чергово стає то волейбольним майданчиком, то боксерським рингом, то помостом важкоатлетів. А згодом вона стала і аудиторі-

єю для студентів педінституту, інституту сільськогосподарського машинобудування, для учнів середніх і спеціальних учбових закладів.

На площу вступають колони робітників заводу «Червона зірка». Поряд з прапором заводу, на якому красується орден Трудового Червоного Прапора, несуть пам'ятний прапор ЦК КПРС, Президії Верховної Ради

кермом комбайна і трактора, бо сьогоднішній землероб і тваринник — це, перш за все, володар техніки. Разом з прославленою трактористкою Марією Правдою машини ведуть комсомолки Галина Тумаш та Валя Плужник. І це теж символічно: в труді, як в бою, молодь йде славними стежками батьків, множить їх славу.

Хлібороби району, як і робітничий клас міста, своє велике свято зустріли новими здобутками. Про те оповідають красномовно плакати: план продажу хліба державі виконано на 121 процент, річний план продажу м'яса виконано в першій декаді жовтня.

Сьогоднішньому сільському трудівнику під силу як складне мистецтво урожаю, так і мистецтво пісні, танцю. Про це ще раз нагадав хор колгоспу «Родина». Йому аплодували від душі. Так от широко їм аплодували і в Києві на заключному концерті фестивалю самодільного мистецтва. Цей хор за кілька років став відомим на всю республіку. Його нагороджено Великою золотою медаллю на ювілейному фестивалі художньої самодільності в Києві, Почес-

ною грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

Центральною вулицею і площею імені С. М. Кірова крокують святково прикрашені колони працівників торгівлі, державних установ, охорони здоров'я.

Завершують святкову демонстрацію трудящих міста дтсаафівці обласного центру. На машинах і мотоциклах їдуть спортсмени Добровільного товариства сприяння Армії, Авіації і Флоту — парашутисти, аквалангісти, радисти, авіатори. Оборонне товариство стало справжньою школою мужності і гарту молодих патріотів.

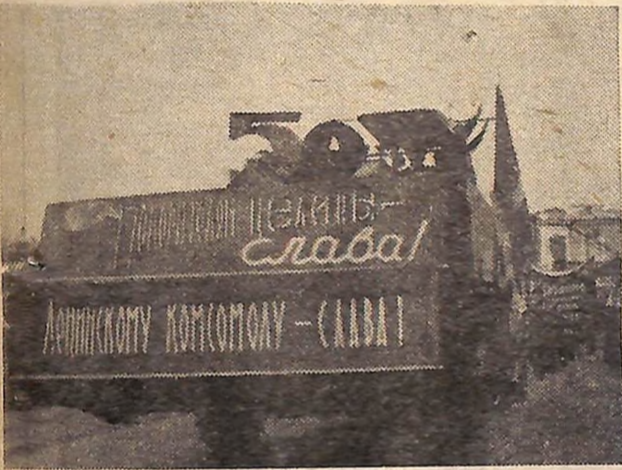
Понад три години над колонами кумачево розквітали прапори. Понад три години йшли колони трудящих міста, демонструючи свою відданість партії Леніна.

Після демонстрації відбулися масові народні гуляння.

Святкові демонстрації трудящих відбулися також в Олександрії, Кремені, Знаменці, Компаніївці та в усіх інших містах і селах області.

В. ГАНОЦЬКИЙ,
В. ЦВЯХ.

Фото В. КОВПАКА.

площу імені С. М. Кірова. На трибуні — члени бюро обкому КП України, виконкому обласної Ради депутатів трудящих, бюро міського партії та виконкому міської Ради депутатів трудящих, наші друзі з Толбухінського округу Народної Республіки Болгарії, ветерани революції, передовики виробництва. Біля трибуни встановлюється прапор орденоносної Кіровоградщини і пам'ятний

ни виробили промислової продукції на 29 мільйонів карбованців.

Урочисто пропливає величний коровай із золотих снопів пшениці. Його вага в нинішньому році 49,5 мільйона пудів, на 3 мільйони пудів більше, ніж передбачалося державним планом. Колона достатку розповідає, що успішно справилися із замовленням держави і тваринники області.

ПАМ'ЯТНИК КОМАНДИРОВІ ТАРАЩАНЦІВ

В селі Бережинці Кіровоградського району, на батьківщині легендарного героя громадянської війни, командира Тарашанського полку Василя Назаровича Боженка в ювілейні дні відкрито пам'ятник славному землякові.

На торжества з приводу відкриття пам'ятника прибули боюві побратими Василя Назаровича: колишній командир батальйону Тарашанського полку Іван Іванович Петров, колишній член військово-революційного комітету Чернігівської губернії Сергій Васильович Ромченко, колишній комендант полку Михайло Васильович Ромченко, колишній начальник зв'язку полку полковник у відставці Тимофій Федорович Сергійчик, колишній начальник кінної розвідки полку Антон Кузьмич Миненко, Олексій Олексійович Коваленко та дружина і бойовий друг Миколи Олександровича Щорса — Фрума Юхимівна Ростова-Щорс.

Гості познайомилися з господарством земляків В. Н. Боженка — колгоспом «Заповіт Леніна», зустрілися з хліборобами артілі, були гостями школярів.

На знімках: пам'ятник В. Н. Боженку в Бережинці (вгорі); внизу — зустріч гостей на комсомольсько-молодіжній фермі колгоспу: генерал-лейтенант у відставці І. І. Петров, доярка Марія Ляхочевич, старий партизан, полковник у відставці Т. Ф. Сергійчик, доярка Софія Миронець та А. К. Миненко.

Фото Г. Удовиченка.

ТЕЛЕЕКРАН

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПОНЕДІЛОК, 18 листопада. Перша програма. 17.00 — Республіканська школа юних математиків. (К). 17.30 — «Ми з педагогічного». Концерт. (Кіровоград). 18.00 — Телевізії. (К). 18.30 — Слухачам шкіль основ марксизму-ленінізму. Історія КПРС. «Більшовики в період першої російської революції». (1905 — 1907). (М). 19.00 Хокей: «Спартак» — «Динамо». (М). 21.15 — Спорт за тиждень. (М). 21.30 — Програма УГ. В. Полонський «Артем повертається». Прем'єра телеспектаклю. (Харків). 23.00 — Літературний концерт. (Виступ лауреата фестивалю молоді А. Паламаренка. (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-33, відділів — 45-36.

МОЛОДОЙ КОМУНАР

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

РАЗОМ з народами Радянського Союзу 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції урочисто відзначила прогресивна громадськість усього світу. В цей листопадовий день люди доброї волі всієї планети славлять Великий Жовтень, який поклав початок новітній ери людства.

Ніколи ще столиця Болгарія — Софія — не була такою людною і святковою. Перед трибуною Мавзолею Георгія Димитрова, на якій були керівники партії і уряду, пройшли тисячі трудящих. Святкові демонстрації відбулися також в усіх містах і селах республіки.

У нарядному вбранні — монгольська столиця Улан-Батор. На головній трибуні Мавзолею — усипальні Сухе-Батора і Чойбалсана — керівники МНРП і уряду МНР. По площі пройшли захисники мирної праці соціалістичної Монголії — частини монгольської Народної армії, озброєні сучасною військовою технікою. Їх змінили колони демонстрантів. Парад і демонстрація показали готовність трудящих МНР здійснити великі завдання по завершенню будівництва соціалізму на монгольській землі.

Кумачевими полотнищами, червоними прапорами і транспарантами розцвічені міста НДР. На фронтонах будинків — лозунги: «Хай живе 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції!», «Разом з Радянським Союзом — вперед дорогою перемоги!», «Вперед по шляху соціалізму!». Всюди в республіці — від берегів Балтики до Рудних Гір — пройшли урочисті мітинги і збори. Представники всіх верств на-

роду НДР вшанували Країну Рад. На честь 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції у містах і селах Чехословаччини всюди відбулися урочисті збори трудящих. У святковому оформленні вийшли газети.

«Ідеї Жовтня — основа розвитку нашого соціалістичного суспільства», «Найміцніша опора нашої соціалістичної республіки — союз і дружба з СРСР», — говориться в заголовках газет.

У день 50-ї річниці Великого Жовтня трудящі Варшави і всієї народної Польщі вшанували пам'ять бійців революції, які віддали життя за свободу і соціалізм, та воїнів, що загинули в боях за національне і соціальне визволення. На Варшавському кладовищі — мавзолеї радянських воїнів відбулось урочисте вшанування воїнів. Віпки покладені також до підніжжя обеліска братерства по зброї та обеліска вдячності Радянській Армії.

Турецькі газети присвятили піввіковому ювілею Жовтня статті і огляди, опублікували фотографії. Газета «Єні газетес» пише: «Радянський Союз за 50 років, що минули з часу Жовтневої революції, добився успіхів у науці, освіті, економіці, космічних дослідженнях — істинною є те, що Росія, яка 50 років тому була відсталою сільськогосподарською країною, сьогодні стала другою великою індустріальною державою світу».

Сенегальське агентство преси випустило бюлетень з спеціальним додатком на 10 сторінок. «Жовтнева революція 1917 року — глибоко народна революція» — заголовок однієї з статей, пуб-

СВЯТО ВСІЄЇ ПЛАНЕТИ

лікованих в бюлетені. В інших статтях розповідається про досягнення Радянської країни в усіх галузях народного господарства, про В. І. Леніна, про основні етапи його життя і революційної діяльності.

У сирійській столиці — Дамаску — відбулась демонстрація. З раннього ранку по вулицях міста нескінченим потоком шли колони демонстрантів, які несли транспаранти з написами: «Хай живе могутній Радянський Союз — оплот трудового народу!», «Слава КПРС і її творцю — великому Леніну!», «Хай живе нерушима дружба між сирійськими і радянськими народами!».

Урочистими зборами, демонстраціями та іншими заходами відзначили 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції народи В'єтнаму, Угорщини, Югославії, Фінляндії, Швейцарії, Бірми та інших країн.

На честь ювілею Радянської держави в посольствах СРСР у зарубіжних країнах відбулися прийоми.

(ТАРС).

КОРОТКО ПРО ПОДІЇ

В селі Синицівці Ульяновського району відкрито музейну кімнату. В ній зібрано речі і документи, що розповідають про тяжке життя селян до революції, про їх боротьбу за встановлення Радянської влади, за зміцнення колективного господарства. В ході підготовки до відкриття музею слідопити місцевої восьмирічної школи відшукали могили першого голови сільради Михайла Садловського, по-звірлячому вбитого куркулями, готують документальну розповідь про життя і діяльність цього героя. В музейній кімнаті розпочав свою роботу молодіжний лекторій села.

І. КИЗИМА.

Вечір зустрічі поколінь відбувся в Аджамській середній школі № 1 Кіровоградського району. Ветерани революційної боротьби І. П. Оніщенко, І. З. Проценко повідали молодим про славіний шлях Країни Рад, учасники Великої Вітчизняної війни А. І. Довгаленко, М. К. Смирнов — про мужність радянських людей у двобій з ворогом. Молоді поклялися високо нести прапор Батьків.

Т. СИДОРЕНКО.

Обеліск Слави відкрито в центрі села Журавлишки Голлоуанівського району. На ньому висічено імена 128 журавлишанців, які полягли в боях за щастя Вітчизни.

Л. ПОЛІЩУК.

Святковий вечір у Кіровограді.

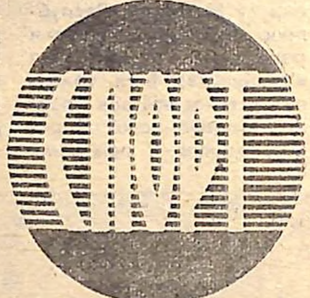
Фото В. КОВПАКА.

КУБОК — У ДИНАМІВЦІВ МОСКВИ

МОСКВА. Футболісти московського «Динамо», перемігши у вирішальному матчі своїх земляків — спортсменів ЦСКА з рахунком 3:0 (2:0), стали в святковий день 8 листопада володарями Кубка СРСР. Десятиразові чемпіони СРСР втретє добились успіху в змаганнях на кубок СРСР.

ВЕЛИКА ПЕРЕМОГА У ВЕЛИКЕ СВЯТО

СТАМБУЛ. (ТАРС). Радянські волейболістки 7 листопада знову стали найсильнішими на континенті. Вони блискуче провели змагання в Ізмірі, перемігши всіх своїх суперниць з «стандартним» рахунком — 3:0.

З ПЕРЕМОГОЮ, ВОЛЕЙБОЛІСТКИ

СТАМБУЛ. (ТАРС). На закритті сьомого чемпіонату Європи з волейболу в Стамбульському палаці спорту під урочисті звуки Гімну Радянського Союзу знову піднявся прапор нашої Батьківщини. Слідом за нашими дівчатами, які попередні стали переможцями жіночого турніру, і чоловіки виграли першість. Команда СРСР повернула собі титул першої на континенті після 16-річної перерви.

зу і кіровоградського заводу «Червона зірка» — зустрілися у фіналі розіграшу кубка області серед авангардівців. Десятою хвилин напруженої спортивної боротьби не дали переваги жодній з команд. Рахунок був нічийний — 1:1.

Щоб визначити переможця, знадобився додатковий час. Шахтарі повели перед воротами червонозорівців було забито ще два м'ячі. Не це машинобудівники відповіли лише одним голом. Загальний результат матчу 3:2 на користь шахтарів.

Наближаються до кінця змагання з волейболу між першістю обласної ради товариства «Авангард». Без поразок проводять ігри чоловіча і жіноча команди Олександрії.

В. МАРЧУКОВ.

ЧЕМПІОНАТ КРАЇНИ З ФУТБОЛА

У святковий день 8 листопада, крім фінальної гри на кубок СРСР з футболу, відбулося шість зустрічей футбольного чемпіонату країни. Футболісти київського «Динамо» на своєму полі виграли з рахунком 2:0 у найвищесхідної команди «Крила Рад».

Ростовчани, які приймали столичний «Локомотив», закінчили матч вничю — 1:1. Мінські динамівці виграли в Єревані у «Арарату» — 2:1.

Результати трьох інших футбольних матчів: «Торпедо» (Кутаїсі) — «Спартак» — 0:0, «Нафтовик» — «Зеніт» — 3:0, «Шахтар» — «Торпедо» (Москва) — 1:1.

ЗМАГАЮТЬСЯ АВАНГАРДІВЦІ

Дві найсильніші футбольні команди — Семенівсько-Голобківського вуглерозрі-

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНИЙ.